

A HUMAN HAPTOGLOBIN EGY ÚJ TÍPUSA: HP 2-1 TISZA (Előzetes közlemény)

PAP MIKLÓS—TAKÁCS ÖDÖN

(Kossuth Lajos Tudományegyetem Állattani és Embertani Tanszéke, Debrecen;
Szegedi Orvostudományi Egyetem Biokémiai Intézete, Szeged)

Kelet-Magyarországon egy endogén populációban (Tiszamogyorós) folyó család- és populációgenetikai vizsgálataink során új haptoglobin variánst mutattunk ki (1976. július 1.).

A haptoglobin fenotípusok elkülönítését serum mintákból ORNSTEIN—DAVIS (1964) módszerével, 5,6%-os polyacrylamid gél-elektroforézissel, konstans körülmények között végeztük. Az előhívás methoxybenzidinnel és H_2O_2 -vel történt.

Sorozatvizsgálataink során négy Hp 2—1 variánst találtunk, amelyek a normál Hp 2—1 fenotípusoktól eltérnek. Haptoglobin variánsaink elektroforetikus képen 11 komponens szerepel. A Hp 1—1-nek megfelelő komponenstől kiindulva három dupla széles, ezt követően négy keskeny sáv látható. A komponensek pozíciója körülbelül megfelel a 8 sávós normál Hp 2—1-nek. Variánsunk a *Carlberg-Marburg*- és *Johnson*-típusokhoz hasonlít a legjobban, de azokkal nem azonos. Új variánsunk elnevezése: *Hp 2—1 Tisza*.

A négy variáns közül kettőt egy családban a két szülőnél találtuk, akiknek két Pendred-szindrómás leányuk van.

IRODALOM

- GIBLETT, E. R. (1964): Variant haptoglobin phenotypes. — Cold Spring Harbor Symp. Quant. Biol. 29; 321—325.
— (1969): Genetic markers in human blood. — Blackwell, Oxford, Edinburgh.
KIRK, R. L. (1968): The Haptoglobin groups in Man. — Monographs in Human Genetics, Vol. 4., S. Karger, Basel, New York.
ORNSTEIN, L. (1964): Disc electrophoresis I. Background and theory. — Annals N. Y. Acad. Sci. 121; 321.
PROKOP, O.—BUNDSCHUH, G. (1963): Die Technik und die Bedeutung der Haptoglobine und Gm-Gruppen in Klinik und Gerichtsmedizin. — W. de Gruyter-Co., Berlin.
PROKOP, O.—UHLENBRUCK, G. (1966): Lehrbuch der menschliche Blut- und Serumgruppen. (2. Aufl.) — G. Thieme, Leipzig.
RITTER, H.—JÖRGENSEN, G.—VOGEL, F. (1975): Haptoglobinpolimorphismus. — in: BECKER, P. E. (Ed.): Humangenetik, Band 1/3. — G. Thieme, Stuttgart.

EIN NEUER TYP DER MENSCHLICHEN HAPTOGLOBINE: Hp 2—1 TISZA (Vorläufige Mitteilung)

von M. PAP—Ö. TAKÁCS

Im Laufe unserer Familien- und populationsgenetischen Untersuchungen in einer Inzucht-population (Tiszamogyorós) in Ost-Ungarn haben wir eine neue Variante von Haptoglobinen dargestellt (1. Juli 1976).

Die Separation der Phänotypen der Haptoglobine haben wir aus den Serumproben nach der *Ornstein—Davis—Methode* (1964), mit Hilfe einer 5,6%-igen Polyacrylamid—Gelelektrophorese bei konstanten Konditionen durchgeführt. Die Entwicklung ist mit Methoxybenzidin und H_2O_2 geschehen.

Auf Grund unserer Serienuntersuchungen haben wir vier Hp 2—1 Varianten gefunden, die von den normalen Hp 2—1 Phänotypen abweichen. Bei dem elektrophoretischen Bild unserer Haptoglobinvarianten kommen 11 Komponenten vor. Ausgehend von der der Hp 1—1 Komponente sind drei doppelte und darauf folgend vier schmale Bänder zu sehen. Die Position der Komponenten entspricht etwa der des 8gestreiften normalen Hp 2—1. Unsere Varianten sind den Carlberg—Marburg- und Johnson-Typen am ähnlichsten, aber sie sind mit ihnen nicht identisch. Unsere neue Variante haben wir *Hp 2—1 Tisza* genannt.

Von den vier Varianten haben wir zwei in einer Familie, bei beiden Eltern gefunden, deren zwei Töchter Pendred syndrome haben.

A szerző címe:
Anshr. d. Verf.:

DR. PAP MIKLÓS
H-4010 Debrecen
KLTE Embertani Tanszék.